

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΗΜΕΡΙΔΑ

Ἡ οἰκογένεια χθὲς καὶ σήμερα. Αὔριο;

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΕΙΣΗΓΗΣΕΩΝ

ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩΝ ΣΥΜΒΙΩΣΕΩΝ

Στὴ σύγχρονη ἑλληνικὴ οἰκογένεια αὐξάνεται διαρκῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν μονογονεϊκῶν οἰκογενειῶν, οἱ ὁποῖες, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς περιπτώσεις χηρείας, διαζυγίου καὶ ἐγκατάλειψης τῆς μητέρας ἀπὸ τὸν ἐκτὸς γάμου βιολογικὸ πατέρα τοῦ παιδιοῦ, δημιουργοῦνται πλέον καὶ μὲ τὴ χρήση μεθόδων ὑποβοηθούμενης ἀναπαραγωγῆς ἀπὸ μοναχικὲς γυναῖκες.

Πολλὰ ζευγάρια ἔγγαμα ἢ σὲ ἐλεύθερη ἔνωση καταφεύγουν στὶς μεθόδους ὑποβοηθούμενης ἀναπαραγωγῆς, γιὰ νὰ ἀποκτήσουν παιδί, καὶ ἀρκετὲς γυναῖκες καταψύχουν τὰ ὠαριά τους, γιὰ νὰ κυοφορήσουν σὲ μεγαλύτερη ἡλικία, χωρὶς νὰ παρεμποδίζεται ἡ καριέρα τους.

Τὰ ἑτερόφυλα ζευγάρια ἀποφεύγουν τὴν τέλεση γάμου σὲ νεαρὲς ἡλικίες καὶ προτιμοῦν τὴν ἄτυπη ἐλεύθερη ἔνωση (ἐξώγαμη συμβίωση), παρότι δὲν ρυθμίζεται ἀπὸ τὸν νόμο, ἐνῶ πολὺ λίγοι ἐπιλέγουν τὸ σύμφωνο ἐλεύθερης συμβίωσης ποὺ καταρτίζεται μὲ συμβολαιογραφικὸ ἔγγραφο. Ἀντίθετα, τὰ ὁμόφυλα ζευγάρια ἐπιδιώκουν νὰ τοὺς ἐπιτραπεῖ ἡ τέλεση γάμου ἢ τουλάχιστον συμφώνου ἐλεύθερης συμβίωσης, καὶ πιέζουν τὴν κυβέρνηση μὲ προσφυγὲς στὸ Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριον τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἄνθρώπου.

Παναγιώτης Νικολόπουλος, Δρ Νομικῆς, Λέκτορας Ἀστικοῦ Δικαίου Νομικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΩΣ ΠΑΡΑΓΩΝ ΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ἡ οἰκογένεια εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδευτικὸ περιβάλλον τοῦ νέου ἀνθρώπου, τοῦ παιδιοῦ καὶ τοῦ ἐφήβου. Εἶναι τὸ φυσικὸ του παιδευτήριον, οἱ δὲ γονεῖς οἱ φυσικοὶ παιδαγωγοί. Ἡ οἰκογένεια μὲ τὰ ἰδιαίτερα γνωρίσματα καὶ τὴν ψυχοδυναμικὴ της καθορίζει τὴν ἐξελικτικὴ πορεία τῆς προσωπικότητος τοῦ νέου ἀνθρώπου καὶ διαδραματίζει καθοριστικὸ ρόλο στὴν τελικὴ διαμόρφωσὴ της.

Ἡ ἱστορία τοῦ ἀνθρώπου μέσα στὸ οἰκογενειακὸ του πλαίσιο ἀρχίζει ἀπὸ τὴ στιγμὴ τῆς σύλληψής του, ὡς προσώπου, καὶ συνεχίζεται μέχρι καὶ τὴ βιολογικὴ του φθορά.

Ἡ παιδαγωγικὴ τῆς οἰκογένειας πολλὰς φορές, ἰδιαίτερα στὶς μέρες μας, μετατρέπει τὸ οἰκογενειακὸ σύστημα ἀπὸ εὐλογημένο κύτταρο ζωῆς σὲ «ἐστία θανάτου».

1. Ἡ οἰκογένεια ὡς ψυχοκοινωνικό-παιδευτικὸ σύστημα

- α) Ἡ οἰκογενειακὴ «δραματουργικὴ σκηνή»
- β) Οἱ γονεϊκοὶ ρόλοι, τὸ γονεϊκὸ παράδειγμα
- γ) Οἱ παιδευτικὲς λειτουργίαι τῆς οἰκογένειας
- δ) Ἀτυχεῖς γονεϊκοὶ ρόλοι

2. Προσπάθεια ὀροθέτησης ἐνὸς πλαισίου βασικῶν ἀρχῶν «συμβουλευτικῆς γονέων»

Γεώργιος Κ. Κρουσταλάκης, Ὁμότιμος Καθηγητὴς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ:ΠΑΡΕΛΘΟΝ-ΠΑΡΟΝ-ΜΕΛΛΟΝ

Ἡ χριστιανικὴ οἰκογένεια ἔζησε μακράιωνες περιόδους κοινωνικῆς καὶ πολιτισμικῆς σταθερότητας, κατάσταση ἢ ὁποία τῆς ἐξασφάλισε συνθηκὲς ἀνάπτυξης, ἀλλὰ τῆς στέρησε τὴν ἰκανότητα νὰ ἐμβαθύνει στὴν ἀποστολὴ τῆς.

Σὲ καιροὺς σύγχυσης καὶ ραγδαίων ἐξελίξεων ἡ χριστιανικὴ οἰκογένεια καλεῖται νὰ βγεῖ ἀπὸ τὰ βολικὰ αὐτονόητα καὶ νὰ ἀνακαλύψει ἐκ νέου τὸ νόημά τῆς. Αὐτὸ θὰ συντελεσθεῖ μὲ σπουδὴ στὴ θεολογικὴ ἀποστολὴ τῆς καὶ στὴν ψυχολογικὴ λειτουργικότητά τῆς.

Στὴν εἰσῆγηση αὐτὴ θὰ ἐξετασθοῦν τόσοτὰ ἰσχυρὰ ὅσο καὶ τὰ ἀδύναμα σημεῖα τῆς ἐλληνικῆς χριστιανικῆς οἰκογένειας, προκειμένου νὰ διατυπωθεῖ μιὰ πρόταση γιὰ τὸ μέλλον.

π.Βασίλειος Θερμός, Ἐπίκουρος Καθηγητὴς Ἀνώτατης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας, Ψυχίατρος παιδιῶν καὶ ἐφήβων